

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po političnih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Mir ali premirje?

To vprašanje gre danes od ust do ust evropskih diplomatov in pa — prebivalstva „Velike Britanije“. V diplomatskih krogih ali bolje rečeno v atmosferi velike politike navstajajo reči, ki silijo na to, da se čim prej sklene mir na južnoafriškem bojnem polju, ker čakajo rešitve druga važna vprašanja; — angleško prebivalstvo pa hrepeni po koncu te vojne, ker mora ono najtežje občutiti posledice samopašne politike angleških lordov in židov.

Onim krogom, ki ne morejo pričakati trenutka, da bi se vnel kak večji požar, traja vojna v Transvaalu že predolgo in bi radi, da se sklene mir kakoršenkoli, ker hrepene po „svežih“ dogodkih. Pa je zopet drugih faktorjev na Angležkem, ki o miru nočejo nič slišati, to pa radi tega, ker iz vojne kujejo že danes mastne koristi kot delničarji tovarna za izdelovanje vojnih potrebščin za — obe bojni stranki in ki se nadejajo še mnogo večjih koristi, ako bi se Burom popolnoma iztrgali njihovi republiki, polni zlata in dijamantov. Kajti v tem slučaju so si ti faktorji v svesti, da njih ne zadene večje breme na vplačevanju državnega dolga za vzdrževanje vojne kakor razmerno vsakega davkoplačevalca te iste Velike Britanije.

Mej obema tema strankama na Angležkem pa je, kakor poročajo glasovi prihajajoči iz Londona, kralj Edvard VII. Kralj Edvard želi miru; a ne želi ga zategadel, ker bi želel vojne na kakem drugem kraju kakor to želé nekateri njegovi državniki, marveč ker je utrujen, ker se mu morda tudi že smili narod, in ker nima od sveta sploh več mnogo pričakovati, ker bi želel slavnosti svojega kronanja obhajati, ne da bi vesele glasove v Londonu spremljali pretresujoči odmevi nedolžnih žrtev sem od krvavega bojišča — in pa konečno, ker je svoji materi kraljici Viktoriji na smrtni postelji obljubil, da naha vojna predno bude proglašena on kraljem Anglije, cesarjem Indije itd. O kralju Edvardu se je svojčas govorilo, da je največ on zakrivil nesreče v južni Afriki, ki ima za vso dr-

žavo dalekosežnih posledic, — kajti visoki finančni krogi da so v zastavo za obveznosti, v katere bi bil njim nasproti baje zabredel princ Waleški s svojim brezskrbnim življenjem, zahtevali nič več in nič manje nego — zlatonosne republike v južni Afriki.

Ako se danes princ Waleški kot kralj Edvard VII. angleški prizadeva, da bi ustavil nesrečo, ki jo je potemtakem zakrivila njegova „cvetoča mladost“, je to popolnoma umevno. Ali naj krije podobno jasnega genija njegove kraljeve slave tamni genij kletve tisočerih nesrečnih? — Ali kralj Edvard VII. ima za nasprotnike miru baš one može, ki so silili na vojno iz gori omenjenih razlogov. Med njim in temi krogi, h katerim spadajo tudi merodajni vladni možje, vlada veliko nesoglasje. Kralj bi rad Burom popolnoma ugodil glede amnestije in pomiloščenja in naposled tudi glede neodvisnosti njihovih republik. On bi rad, da bi se izdril vsaki nadaljni povod sovražnosti, ali tej želji kraljevi nasprotujejo omenjeni ljudje. Zaradi tega je umevno, da je položaj kraljev v tem svečanem trenutku, ko ima oficijelno zasedel prestol angleški, silno mučen. Po vsej Angliji, zlasti pa v Londonu, se delajo sijajne priprave k svečanostim kronanja, a v duši kraljevi vlada žalost in tema. . . .

Buri tudi želijo miru, večina njihovih voditeljev se je izrekla za mir pod pogoji, katere bi Angleži lahko sprejeli, ali ti so njihove zahteve odbili in jim sporočili ta-le ultimatum: ali v dveh dneh sprajmejo stavljenе jim pogoje, ali pa se vojna nadaljuje.

No, Buri se teh, intencijam kralja popolnoma nasprotujočih zahtev angleških državnikov niso prav nič vstrašili. Oni nimajo, ako ničesar ne dobijo, tudi ničesar več izgubiti, a vojno lahko nadaljujejo še leta dolgo. Škoda bode le na angleški strani.

Vojna je naprtila Angležem ogromnih žrtev, a javno mnenje na Angležkem se nahaja v boju med ponosom in odporom proti nadaljnim žrtvam za to brezplodno vojno.

bine (astre) in lehe raznih cvetic, ki so pa bile vse vele vsled solnčnega žara.

V ozadju se je dvigala dvonadstropna hiša s podmoli (balkonom) in z neko olepšavo v podobi triogelnika v pročelju, izrezano iz desk — kakor je to pri švicarskih hišah.

Povsod je bila huda vročina. Mlada žena pogleda vrata, potrka na nje in stopi boječe noter. Dvorišče je bilo pusto in prazno kakor ulice; tudi v oknih ni bilo videti nikogar, dasi je bil zazvonil zvonec, ko je bila odprla vrata. Vaščanka se je ozirala ter čakala.

Minulo je bilo dobršno časa, pa še ni bilo nikogar; iz hiše se ni oglasil niti najmanjši šum ali glas, ki bi bil pričal o tem, da bivajo notri živi ljudje. Mladica si briše pot z obraza in stopi še malo bliže k poslopju, da bi prišla v senco. Začudena čaka še nekoliko in posluša; naposled pa se osmeli, potrka na hišne duri ter zakliče:

„Stojan!“

Ali niti na ta vzklik se ni prikazal nihče. Zdaj se le je opazila, da so bila okna v pritličju zakrita s spuščeni zagrinjali. Ta okna, zakrita pri belem dnevu, na gluha tihota in mir so jo pri-

Ali bode torej to javno mnenje, ali bodo želje kralja samega morale utihniti pred krikom onih elementov, katerih ušesa so gluha za vse nepopisne muke in trpljenje nedolžnih Burov, njih žen in otrok, za vso nesrečo angleškega prebivalstva samega, elementov, katerim je zatrl vsaki čut srca bliščeči mamon? Ako se torej ne doseže mir, bomo znali, da so tega krivi jedino le ti samopašni elementje.

In res vse kaže, da se pravi stalni mir ne sklene, ker Angleži pod nobenim pogojem nočejo privoliti v popolno neodvisnost Burov. Ako pa poslednji te ne dosežejo, pa vsaki mir za nje nima nobene veljave, kajti Angleži bodo potem gledali, da tako ali tako popolnoma zatro burski narod v južni Afriki. Ako se Buri konečno udajo pritisku nekaterih svojih voditeljev in se še v zadnjem trenutku odreko neodvisnosti, tedaj se utegne skleniti mir, ako pa se to ne zgodi, se bodo pogajanja še nadaljevala in skleniti se utegne le provizoričen mir ali premirje za dobo kronanja kralja, — a potem se utegne nadaljevati vojna s tem večjo silo.

Naposled bodi tam v južni Afriki kakor hoče, jedno pa bi se dalo v očigled vsemu temu reči: čudno je, da ostale kulturne države opravljajo tako slabo službo — civilizacije, da mirnim srcem še nadalje gledajo tako barbarstvo, kakor je ta južnoafriška vojna.

Nadejamo pa se vzlic vsemu temu, da prav v zadnjem trenutku zmaga želja po miru in da že morda v trenutku ko to pišemo, veje bela zastava v Londonu in v Pretoriji.

Dopisi.

Z Vipavskega, 28. maja. (Izv. dop. — Hudobija ali nevednost „liberalcev“ ali pa oboje skupaj. — Raznotero. — Cenjeni list „Gorica“ je v svoji 40. in 41. št. vsacemu razumniku umevno ožigosal škodoželjno počenjanje „Soče“ gledé nesramnega ovaduštva v znanih dogodkih v konviktu, kar pač ni razobešati na ogled občinstvu in to tem manje ker je to zagrešil en sam zašli šolski brat, ki

vedli na to misel: da tu sploh ne bivajo ljudje; da so zapustili to hišo in morda tudi mesto. Vse je kazalo, da je tako. Pri tej misli se je pojavil na njenem obličju izraz tužne zadrege. Gre z dvorišča in stopi na ulico, da bi morda tam dobila kakega človeka. Iz sosednih vrat je priteklo nekoliko otrok, in jeli so takoj igrati. Vaščanka se obrne do največjega deteta;

„Čuj, deček, ali veš kaj o našem Stojanku? Ali poznaš našega Stojana?“

Otrok jo pogleda zavzeto, ali takoj skoči ter se poprime igre, ne da bi izpregovoril besedico.

Žena ponovi zopet svoje vprašanje; ali zopet brez vspeha. Otrok je bil tako zaverovan v svojo igro, da se niti zmednil ni za njo. Ni imela upanja, da izve kaj od otroka, in jela se je ozirati, da bi ugledala kakega drugega človeka. Ulica je bila še vedno prazna. Tu in tam se je prikazalo zdaj pa zdaj par ljudij; ali prišli so iz drugih ulic in torej niso mogli ničesar vedeti. Ogledovali so jo nekako drzno-radovedno; zato jej je zardelo lepo obličje in odvrnila se je strani od njih. Danes je mnogo takih pogledov pri lu-

je vsled tega že pred 1½ letom ostavil omenjeni zavod. Namen nesramne „Soče“ je tu očitno: škod vati veri in javni moralnosti. Zakaj pa ne pometa rajši najprej pred svojimi pragom, pred katerim je dovolj gnoja nakopičenega in ki se je že zopet namnožil z neljubo „afero“ nje-nega pevovodja St?! Mar ne sliši to v „tutti fruttii“, v pomnoženi izdaji? Naj bi resnicoljubna (!?) „Soča“, ki tako daleč na okoli pri neljubi jej „Slogini“ stranki stika s svojimi hrti po „škandalih“, poja snila oni dogodek! Ko pa izžerepa vse vire za svoje „tutti fruttii“, o katerih se že tako dolgo hrani, in kakor ljubi ona znana žival, po ktere koži rastejo ščetine, blato, v katerem se tako rada valja, pa naj pride semkaj, n. pr. v Vipavo, kjer bode dobila veliko enacega gradiva, pa ne pri naši ampak pri „liberalni“ stranki, katero poslednjo prva gledé tega v miru pusti, ker ne gre obešati pri nas sicer znanih nemoralnih dogodkov na ogled javnosti, kateri itak zato nič mar ni in tudi biti ne more. — Tako ne povrača naša stranka hudo s hudim, kakor to dela nasprotna stranka z vsemi dopuščeni in nedopuščeni sredstvi. Orožje naše ima biti vselej pošteno in dostojno, ne pa nenravno in ovaduško! — Ker pa „Soča“ bije okoli sebe z raznimi psokami in je izpraznila ter izpozajela že ves svoj „Schimpf-lexicon“ ter se suče vedno v istem kolobaru, ki jej je postal v dvojnem pomenu „circulus vitiosus“, naj jej jaz o tej priliki pojasnim saj dve psokvi, katerih pomena gotovo ne ve oni, ki se je šolal na kobariškem (in koperskem) vseučilišču! — Posebno rada imenuje „Soča“ njej neljube osebe iz „Slogine“ stranke „falote!“ Kaj pa je prav za prav „falot“ in kaj li pomeni ta neslovenska beseda? To je mažarska beseda ter pomeni, ako se pišeta oba sloga vsaksebi: „fa-ló“, t. j. leseni konj, ako pa se pišeta

* Kdo vé, ne bi li moskovski arhidijakon, ki ob novem letu javno v cerkvi preklinja narodove zlikovce, ne preklel tudi sotrudnike lista à la „Soča“, rekoč: „... kdor razširja temo svoje duše med narodom itd.; bodi proklet, proklet!“ — (Glej letopis „Slov. matice“ 1877 I. 144-149 stran!) Pis.

LISTEK.

Britko srečanje.

Bolgarski: Ivan Vazov. *)

I.

Po neki stranski, še le nedavno napravljeni ulici v Sofiji je stopala ne prav močna, ali brhka in snažna vaščanka. Bila je v praznični obleki, ker je bil tega dné praznik. Nosila je pisano obšito krilo, čisto, belo jopico, svetlordeči zastor in rmeno ruto, umetno in vkusno zvezano na glavi, kakor je navada v vakarelskem okraju.

Prišla je skoro do konca ulice. Tu obstane pri na pol odprtih vratih deskaste ograje, ki je oklepala dosti obširno dvorišče in vrt. Ondé je bilo nasajenih nekoliko dreves (neznatnih in ubornih, kakor so sploh vsa v Sofiji); vrt pa so lepšale baržunaste, rdeče vijolice, košate ne-

*) Bivši naučni minister Ivan Vazov, rojen 27. junija 1850 v Sopotu, je največji bolgarski pesnik — »ovenčan z lovorjem«. L. 1895 je slavil 25-letnico svojega pisateljevanja. Jako plodovit je. Njegovo najboljšé delo je: »Pod jarmom«. Že l. 1885 je prevedel zeló znano pesem našega dičnega S. Gregorčiča in spisal laskavo oceno o njegovih poezijah. Prevalalec.

so iskale drugega pogleda, ali zastoaj Minuli ste bili dve uri in še vedno je stala tesno pri ograji, v ozki senčni progji. Srce se jej je stiskalo nestrpnosti in britkosti. „Da bi vsaj vedela, ali je živ!“ mislila si je. — Naposled gre in potrka na sosednje duri misleča, da morda tam kaj izve. Ali tudi tam se ni oglasil nihče. Pogleda še v pritlična okna, ali nikogar ni bilo. Ni vedela več, kaj naj stori.

„Pri moji veri, tu so ljudje izumrli!“ mislila si je, pa stiskala nestrpno zobe.

II.

Solnce je kazalo poludne. Ni bilo časa več čakati; trebalo je oditi, da bi prišla domov še tega dne, če tudi ob temi; ali pa bi bila morala ostati čez noč v tem neznanem kraju. Še malo se je ozrla okrog ali nič. . . .

Še enkrat pogleda tužno skozi omrežje na dvorišče, kjer je nihče ni sprejel, niti pozdravil. Dvorišče je bilo mrtvo in nemo. Mahoma zaluske nekdo duri na desni nad njeno glavo. Vzdigne oči in vidi, da se odpirajo te duri na balkon sosednje hiše, obrnjen proti dvorišču kjer je iskala Stojana. Skozi duri

Podpisani posestnik prodaja črno in belo vino po najnižjih cenah hl od 20 K naprej. Postrežba točna ob vsakem času. Kdor želi, pripelje se mu naročeno vino tudi na dom. — K obilni naročitvi priporoča se s spoštovanjem

Josip Toroš,
Via Ponte Isonzo št. 6.

Viktor Toffoli
v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga oljkinega olja
iz najugodnejših krajev.

Jedilno	kr. 40	Corfù	kr. 56
„ boljše	44	Bari	60
dalmatinsko	48	Lucca	70
istrijsko	48	Nizza	80

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo
prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobje tudi testenine tvrdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,
trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

„Universale“

splošna ljudska zavarovalna družba.

Ravnateljstvo: Dunaj L., Schottenring hiš. št. 8 (v lastni hiši).

Polno vplačana delniška glavica 2.000.000 K. Garantijski zalog 8.700.433-56 K. Njena posest hiš na Dnnaju, ki so popolnoma nezadolžene, reprezentuje sama vrednost okoli 3 milijone K. — Ustanovljena je po § 16. ministrskega ukaza z dne 5. marea 1896 R—G. Bl. 31 vis. c. kr. ministrstva notranjih zadev.

Glavni zastop v Gorici prej v ulici Morelli št. 6, zdaj preseljena Via Corta št. 3.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi tvrdke

I. Zornik, — Gorica
Gosposka ulica št. 7,
prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, sraje za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopice za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalno najbolje kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodnji, izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Naznanilo.

Podpisanec, večletni hotelier v Pulju, naznanjam slavnemu občinstvu, da sem otvoril svojo, po najnovjših zahtevah urejeno in opremljeno

kavarno „Central“,
na Travniku.

V njej bo p. n. gg. gostom na razpolago poleg treh biljardov tudi okoli 100 časopisov najrazličnejše vrste. Zagotavlja najskrbnejšo postrežbo v vsakem obziru, prosim blagohotne podpore z obiskovanjem ter se beležim z vsem spoštovanjem udani

Filip Pečenko.

P. S. Ako kdo izmed gosp. ni prejel naznanila, katera sem razpošiljal te dni, prosim da mi blagohotno oprusti.

Špedicijska poslovnic
Gašpar Hvalič
v Gorici,

v ulici Morelli št. 12.

Priporoča se toplo Slovenem v mestu in rojakom na deželi za prevažanje vsakovrstnega blaga in pohištva v vse kraje. Ker ima tri nove zaprte vozove za prevažanje, zagotavlja, da se blago nepoškodovano dostavlja.

Peter Drašček,

trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Priporoča se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.

Zaloga žveplenk
sv. Cirila in Metoda.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev v Gorici
Stolna ulica št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

„CROATIA“

zavarovalna zadruga v Zagrebu pod pokroviteljstvom občine kraljevega glavnega mesta Zagreb je otvorila

Glavni zastop

za Istro, Gorico, Trst in Dalmacijo s središčem v Pulju.

Opozarjamo vsakega veljavnega hišnega gospodarja da zavaruje vse svoje zgradbe in premoženje proti požaru in strelu pri „Croatiji“ že radi načela, da denar ne gre v inozemstvo.

Zavarovalnine se sprejemajo po jako nizki ceni in za dobro jamstvo.

Išče se zastopnike za vse vasi in mesta Istre, Gorice, Trsta in Dalmacije. — Ponudbe je pošiljati na

Glavni zastop „Croatiae“ v Pulju.

Anton Fon,

klobučar in gostlničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov

ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi jedili.

Prekrasna in
nova razsvetljava!

Vinko Bandelj
v Dornbergu

posojuje za javne veselice po g. Luzniku dobljene svetilnice ter se priporoča prerediteljem veselice, da ga blagovolje počestevati s svojimi naročili. Oddaljeni lahko pišejo in prav je da se piše 8 do 14 dni pred rabo.

Odlikovana

kleparska delavnica

Artur Makutz,

Gorica, Ozka ulica št. 1,

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času. — Prevzema naročila za vpljavo strelvodov, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevmi vsake vrste. — V lastni zalogi ima stroje za žveplanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori ponovljene po Vermorelovi sestavi; mehove za žveplanje grozdja raznih sistemov itd. — Postrežba točna. Cene zmerne!

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Solskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Mir ali premirje?

To vprašanje gre danes od ust do ust evropskih diplomatov in pa — prebivalstva »Velike Britanije«. V diplomatskih krogih ali bolje rečeno v atmosferi velike politike navstajajo reči, ki silijo na to, da se čim prej sklene mir na južnoafriškem bojnem polju, ker čakajo rešitve druga važna vprašanja; — angleško prebivalstvo pa hrepeni po koncu te vojne, ker mora ono najtežje občutiti posledice samopašne politike angleških lordov in židov.

Onim krogom, ki ne morejo pričakati trenutka, da bi se vnel kak večji požar, traja vojna v Transvaalu že predolgo in bi radi, da se sklene mir kakoršenkoli, ker hrepene po »svežih« dogodkih. Pa je zopet drugih faktorjev na Angležkem, ki o miru nočejo nič slišati, to pa radi tega, ker iz vojne kujejo že danes mastne koristi kot delničarji tovarna za izdelovanje vojnih potrebščin za — obe bojni stranki in ki se nadejajo še mnogo večjih koristi, ako bi se Burum popolnoma iztrgali njihovi republiki, polni zlata in dijamantov. Kajti v tem slučaju so si ti faktorji v svesti, da njih ne zadene večje breme na vplačevanju državnega dolga za vzdrževanje vojne kakor razmerno vsakega davkoplačevalca te iste Velike Britanije.

Mej obema tema strankama na Angležkem pa je, kakor poročajo glasovi prihajajoči iz Londona, kralj Edvard VII. Kralj Edvard želi miru; a ne želi ga zategadel, ker bi želel vojne na kakem drugem kraju kakor to želé nekateri njegovi državniki, marveč ker je utrujen, ker se mu morda tudi že smili narod, in ker nima od sveta sploh več mnogo pričakovati, ker bi želel slavnosti svojega kronanja obhajati, ne da bi vesele glasove v Londonu spremljali pretresujoči odmevi nedolžnih žrtv sem od krvavega bojišča — in pa konečno, ker je svoji materi kraljici Viktoriji na smrtni postelji obljubil, da neha vojna predno bode proglašen on kraljem Anglije, cesarjem Indije itd. O kralju Edvardu se je svojčas govorilo, da je največ on zakrivil nesreče v južni Afriki, ki ima za vso dr-

žavo dalekosežnih posledic, — kajti visoki finančni krogi da so v zastavo za obveznosti, v katere bi bil njim nasproti baje zabredel princ Waleški s svojim brezskrbnim življenjem, zahtevali nič več in nič manje nego — zlatonosne republike v južni Afriki.

Ako se danes princ Waleški kot kralj Edvard VII. angleški prizadeva, da bi ustavil nesrečo, ki jo je potemtakem zakrivila njegova »cvetoča mladost«, je to popolnoma umevno. Ali naj krije podobo jasnega genija njegove kraljeve slave tamni genij kletve tis očerih nesrečnih? — Ali kralj Edvard VII. ima za nasprotnike miru baš one može, ki so silili na vojno iz gori omenjenih razlogov. Med njim in temi krogi, h katerim spadajo tudi merodajni vladni možje, vlada veliko nesoglasje. Kralj bi rad Burum popolnoma ugodil glede amnestije in pomilošenja in naposled tudi glede neodvisnosti njihovih republik. On bi rad, da bi se izdril vsaki nadaljni povod sovražnosti, ali tej želji kraljevi nasprotujejo omenjeni ljudje. Zaradi tega je umevno, da je položaj kraljev v tem svečanem trenutku, ko ima oficijelno zasedel prestol angleški, silno mučen. Po vsej Angliji, zlasti pa v Londonu, se delajo sijajne priprave k svečanostim kronanja, a v duši kraljevi vlada žalost in tema...

Buri tudi želijo miru, večina njihovih voditeljev se je izrekla za mir pod pogoji, katere bi Angleži lahko sprejeli, ali ti so njihove zahteve odbili in jim sporočili ta-le ultimatum: ali v dveh dneh sprejmejo stavljene jim pogoje, ali pa se vojna nadaljuje.

No, Buri se teh, intencijam kralja popolnoma nasprotujočih zahtev angleških državnikov niso prav nič vstrašili. Oni nimajo, ako ničesar ne dobijo, tudi ničesar več izgubiti, a vojno lahko nadaljujejo še leta dolgo. Škoda bode le na angleški strani.

Vojna je naprtila Angležem ogromnih žrtv, a javno mnenje na Angležkem se nahaja v boju med ponosom in odporom proti nadaljnim žrtvam za to brezplodno vojno.

bine (astre) in lehe raznih cvetic, ki so pa bile vse vele vsled solnčnega žara.

V ozadju se je dvigala dvonadstropna hiša s podmoli (balkonom) in z neko olupšavo v podobi triogelnika v pročelju, izrezano iz desk — kakor je to pri švicarskih hišah.

Povsod je bila huda vročina. Mlada žena pogleda vrata, potrka na nje in stopi boječ noter. Dvorišče je bilo pusto in prazno kakor ulice; tudi v oknih ni bilo videti nikogar, dasi je bil zazvonil zvonec, ko je bila odprla vrata. Vaščanka se je ozirala ter čakala.

Minulo je bilo dobršno časa, pa še ni bilo nikogar; iz hiše se ni oglasil niti najmanjši šum ali glas, ki bi bil pričal o tem, da bivajo notri živi ljudje. Mladica si briše pot z obraza in stopi še malo bliže k poslopju, da bi prišla v senco. Začudena čaka še nekoliko in poslušaj; naposled pa se osmeli, potrka na hišne duri ter zakliče:

»Stojan!«

Ali niti na ta vzklik se ni prikazal nihče. Zdjaj se le je opazila, da so bila dnevu, pa gluha tihota in mir so jo pri-

Ali bode torej to javno mnenje, ali bodo želje kralja samega morale utihniti pred krikom onih elementov, katerih ušesa so gluha za vse nepopisne muke in trpljenje nedolžnih Burov, njih žen in otrok, za vso nesrečo angleškega prebivalstva samega, elementov, katerim je zatrl vsaki čut srca bliščeči mamon? Ako se torej ne doseže mir, bomo znali, da so tega krivi jedino le ti samopašni elementje.

In res vse kaže, da se pravi stalni mir ne sklene, ker Angleži pod noberim pogojem nočejo privoliti v popolno neodvisnost Burov. Ako pa poslednji te ne dosežejo, pa vsaki mir za nje nima nobene veljave, kajti Angleži bodo potem gledali, da tako ali tako popolnoma zatro burski narod v južni Afriki. Ako se Buri konečno udajo pritisku nekaterih svojih voditeljev in se še v zadnjem trenutku odreko neodvisnosti, tedaj se utegne skleniti mir, ako pa se to ne zgodi, se bodo pogajanja še nadaljevala in skleniti se utegne le provizoričen mir ali premirje za dobo kronanja kralja, — a potem se utegne nadaljevati vojna s tem večjo silo.

Naposled bodi tam v južni Afriki kakor hoče, jedno pa bi se dalo v očigled vsemu temu reči: čudno je, da ostale kulturne države opravljajo tako slabo službo — civilizacije, da mirnim srcem še nadalje gledajo tako barbarstvo, kakor je ta južnoafriška vojna.

Nadejamo pa se vzlic vsemu temu, da prav v zadnjem trenutku zmaga želja po miru in da že morda v trenutku ko to pišemo, veje bela zastava v Londonu in v Pretoriji.

Dopisi.

Z Vipavskega, 28. maja. (Izv. dop. — Hudobija ali nevednost »liberalcev« ali pa oboje skupaj. — Raznotero. — Cenjeni list »Gorica« je v svoji 40. in 41. št. vsacemu razumniku umevno ožigosil škodoželjno počenjanje »Soče« gledé nesramnega ovaduštva v znanih dogodkih v konviktu, kar pač ni razobešati na ogled občinstvu in to tem manje ker je to zagrešil en sam zašli šolski brat, ki

vedli na to misel: da tu sploh ne bivajo ljudje; da so zapustili to hišo in morda tudi mesto. Vse je kazalo, da je tako. Pri tej misli se je pojavil na njenem obličju izraz tužne zadrege... Gre z dvorišča in stopi na ulico, da bi morda tam dobila kakega človeka. Iz sosednih vrat je priteklo nekoliko otrok, in jeli so' takoj igrati. Vaščanka se obrne do največjega deteta;

»Čuj, deček, ali veš kaj o našem Stojanku? Ali poznaš našega Stojana?«

Otrok jo pogleda zavzeto, ali takoj skoči ter se poprime igre, ne da bi izpregovoril besedico.

Žena ponovi zopet svoje vprašanje; ali zopet brez uspeha. Otrok je bil tako zaverovan v svojo igro, da se niti zmedil ni za njo. Ni imela upanja, da izve kaj od otroka, in jela se je ozirati, da bi ugledala kakega drugega človeka. Ulica je bila še vedno prazna. Tu in tam se je prikazalo zdaj pa zdaj par ljudij; ali prišli so iz drugih ulic in torej niso mogli ničesar vedeti. Ogletovali so jo nekako drzno-radovedno; zato jej je zardelo lepo, da se je ozirala; toda njene oči

je vsled tega že pred 1½ letom ostavil omenjeni zavod. Namen nesramne »Soče« je tu očiten: škodovati veri in javni moralit. Zakaj pa ne pometa rajši najprej pred svojimi pragom, pred katerim je dovolj gnoja nakopičenega in ki se je že zopet namnožil z neljubo »aféro« njene pevovodja St?! Mar ne sliši to v »tutti frutti«, v pomnoženi izdaji? Naj bi resnicoljubna (!?) »Soča«, ki tako daleč na okoli pri neljubi jej »Slogini« stranki stika s svojimi hrti po »skandalih«, pojasnila oni dogodek! Ko pa izčrepa vse vire za svoje »tutti frutti«, o katerih se že tako dolgo hrani, in kakor ljubi ona znana žival, po ktere koži rastejo ščetine, blato, v katerem se tako rada valja, pa naj pride semkaj, n. pr. v Vipavo, kjer bode dobila veliko enacega gradiva, pa ne pri naši ampak pri »liberalni« stranki, katero poslednjo prva gledé tega v miru pusti, ker ne gre obešati pri nas sicer znanih nemoralnih dogodkov na ogled javnosti, kateri itak zato nič mar ni in tudi biti ne more. — Tako ne povrača naša stranka hudo s hudim, kakor to dela nasprotna stranka z vsemi dopuščenimi in nedopuščenimi sredstvi. Orožje naše ima biti vselej pošteno in dostojno, ne pa nenravno in ovaduško! — Ker pa »Soča« bije okoli sebe z raznimi psovki in je izpraznila ter izpozajela že ves svoj »Schimpf-lexicon« ter se suče vedno v istem kolobaru, ki jej je postal v dvojnem pomenu »circulus vitiosus«, naj jej jaz o tej priliki pojasnim saj dve psovki, katerih pomena gotovo ne vè oni, ki se je šolal na kobariškem (in koperskem) vseučilišču! — Posebno rada imenuje »Soča« njej neljube osebe iz »Slogine« stranke »falote!« Kaj pa je prav za prav »falot« in kaj li pomeni ta neslovenska beseda? To je mažarska beseda ter pomeni, ako se pišeta oba sloga vsaksebi: »fa-ló«, t. j. lesení konj, ako pa se pišeta

*) Kdo vè, ne bi li moskovski arhidijakon, ki ob novem letu javno v cerkvi preklinja narodove zlikovce, ne preklel tudi sotrudnike lista à la »Soča«, rekoč: »... kdor razširja temo svoje duše med narodom itd. bodi proklet, proklet, proklet!« — (Glej letopis »Slov. matice« 1877 l. 144-149 stran.) Pis.

so iskale drugega pogleda, ali zastoja! Minuli ste bili dve uri in še vedno je stala tesno pri ograji, v ozki senčni prog. Srce se jej je stiskalo nestrpnosti in britkosti. »Da bi vsaj vedela, ali je živ!« mislila si je. — Naposled gre in potrka na sosednje duri misleča, da morda tam kaj izve. Ali tudi tam se ni oglasil nihče. Pogleda še v pritična okna, ali nikogar ni bilo. Ni vedela več, kaj naj stori.

»Pri moji veri, tu so ljudje izumrli!« mislila si je, pa stiskala nestrpnó zobe.

II.

Solnce je kazalo poludne. Ni bilo časa več čakati; trebalo je oditi, da bi prišla domov še tega dne, če tudi ob temi; ali pa bi bila morala ostati čez noč v tem neznanem kraju. Še malo se je ozrla okrog ali nič...

Še enkrat pogleda tužno skozi omrežje na dvorišče, kjer je nihče ni sprejel, niti pozdravil. Dvorišče je bilo mrtvo in nemo. Mahoma zaluskne nekdo duri na desni nad njeno glavo. Vzdigne oči in vidi, da se odpirajo te duri na istu kjer je ista nekdo sedel, pa se ustavila je priletna častiljiva ženska v črni

LISTEK.

Britko srečanje.

Bolgarski: Ivan Vazov.*)

I.

Po neki stranski, še le nedavno napravljeni ulici v Sofiji je stopala ne prav močna, ali brhka in snažna vaščanka. Bila je v praznični obleki, ker je bil tega dné praznik. Nosila je pisano obšito krilo, čisto, belo jopico, svetlordeči zastor in rmeno ruto, umetno in vkusno zvezano na glavi, kakor je navada v vakarelskem okraju.

Prišla je skoro do konca ulice. Tu obstane pri napol odprtih vratah deskaste ograje, ki je oklepala dosti obširno dvorišče in vrt. Onde je bilo nasajenih nekoliko dreves (neznatnih in ubornih, kakor so sploh vsa v Sofiji); vrt pa so lepšale baržunaste, rdeče vijolice, košate ne-

*) Bivši naučni minister Ivan Vazov, rojen 27. junija 1850 v Sopotu, je največji bolgarski pesnik — »ovenčan z lovorjems«. L. 1895 je slavil 25-letnico svojega pisateljevanja. Jako plodovit je. Njegovo najboljšo delo je: »Pod jarmom« njegovih poezijah. Prevajalec.

Podpisani posestnik prodaja črno in belo vino po najnižjih cenah hl od 20 K naprej. Postrežba točna ob vsakem času. Kdor želi, pripelje se mu naročeno vino tudi na dom. — K obilni naročitvi priporoča se s spoštovanjem

Josip Toroš,
Via Ponte Isonzo št. 6.

Viktor Toffoli
v Gorici, via Teatro št. 20
(na stari pošti)
velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Jedilno . . . kr. 40	Corfu . . . kr. 56
" boljše " 44	Bari . . . " 60
dalmatinsko " 48	Lucca . . . " 70
istrijsko . . . 48	Nizza . . . " 80

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristani kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine trdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,
trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brisških, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

„Universale“

splošna ljudska zavarovalna družba.

Ravnateljstvo: Dunaj L. Schottenring hiš. št. 8 (v lastni hiši).

Polno vplačana delniška glavica 2.000.000 K. Garantijski zalog 8.700.433-56 K. Njena posest hiš na Dnaju, ki so popolnoma nezadolžene, reprezentuje sama vrednost okoli 3 milijone K. — Ustanovljena je po § 16. ministrskega ukaza z dne 5. marca 1896 R—G. Bl. 31 vis. c. kr. ministerstva notranjih zadev.

Glavni zastop v Gorici prej v ulici Morelli št. 6, zdaj preseljena Via Corta št. 3.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi trdke

I. Zornik, — Gorica
Gospodarska ulica št. 7,

prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajc za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopice za telovadce, krasnih kravati v vsakem slogu, nogavice, rokavice, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalno najbolje kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Naznanilo.

Podpisane, večletni hotelier v Pulju, naznanjam slavnemu občinstvu, da sem otvoril svojo, po najnovejših zahtevah urejeno in opremljeno

kavarno „Central“, na Travniku.

V njej bo p. n. gg. gostom na razpolago poleg treh biljardov tudi okoli 100 časopisov najrazličnejše vrste. Zagotavlja najskrbnejšo postrežbo v vsakem obziru, prosim blagohotne podpore z obiskovanjem ter se beležim z vsem spoštovanjem udani

Filip Pečenko.

P. S. Ako kdo izmed gosp. ni prejel naznanila, katera sem razpošiljal te dni, prosim da mi blagohotno oprosti.

Špedicijska poslovnica Gašpar Hvalič v Gorici, v ulici Morelli št. 12.

Priporoča se tople Slovenem v mestu in rojakom na deželi za prevažanje vsakovrstnega blaga in pohištva v vse kraje. Ker ima tri nove zaprte vozove za prevažanje, zagotavlja, da se blago nepoškodovano dostavlja.

Peter Drašček,

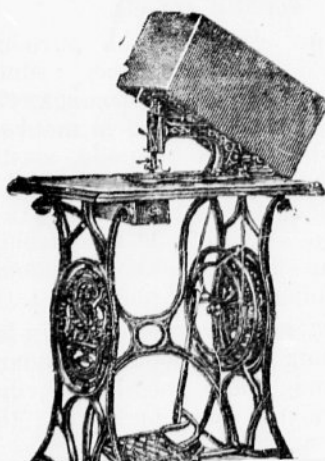
trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Priporoča se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.

Zaloga žveplenk

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev v Gorici
Stolna ulica št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav.

„CROATIA“

zavarovalna zadruga v Zagrebu pod pokroviteljstvom občine kraljevega glavnega mesta Zagreb je otvorila

Glavni zastop

za Istro, Gorico, Trst in Dalmacijo s središčem v Pulju.

Opozorjamo vsakega veljavnega hišnega gospodarja da zavaruje vse svoje zgradbe in premoženje proti požaru in streli pri „Croatiji“ že radi načela, da denar ne gre v inozemstvo.

Zavarovalnine se sprejemajo po jako nizki ceni in za dobro jamstvo.

Išče se zastopnike za vse vasi in mesta Istre, Gorice, Trsta in Dalmacije. — Ponudbe je pošiljati na

Glavni zastop „Croatiae“ v Pulju.

Anton Fon,

klobučar in gostlničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov

ter toči v svoji krčmi pristna domača vina in postreže tudi z jako ukusnimi jedili.

Prekrasna in nova razsvetljava!

Vinko Bandelj
v Dornbergu

posojuje za javne veselice po g. Luzniku dobljene svetilnice ter se priporoča pridelateljem veselice, da ga blagovole počestevati s svojimi naročili.

Oddaljeni lahko pišejo in prav je da se piše 8 do 14 dni pred rabo.